

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 335.

Tredie Session.

96de Møde.

Fredagen den 12te Marts.

(Forts.)

Grundtvig: Jeg vil kun tillade mig en Bemærkning i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Veile (Lehmann) nys udtalte, at den Billighed, som for nærværende Tid endeel Godseiere havde viist til at lade deres Fæststeder gaae over til Selveiendom, ene og alene var en Birkning af Forslaget til en Tvangsløy. Det er aldeles umuligt, om det endog saa var Tilfældet, at den ærede Rigsdagsmand kunde vide det, men jeg maa derhos erklære, at jeg er overbevist om, at det ikke er Tilfældet.

Bligen-Finecke: Idet den ærede Indenrigsminister af de Ord, vi tidligere ved denne Sags første Behandling have hørt fra Finantsministeren og den forrige Indenrigsminister, har uddraget og udtalt, hvad der paa Regjeringens Vegne skulde udtales, saa har han derved afført de andre Vittringer det officielle Præg, hvorpaa jeg troer at burde gjøre opmærksom, da de to Herrer's Vittringer derved tabe i Betydning, den Enes lige saa Meget som den Andens.

Lehmann: Hvad Betydning man tillægger en Vittring, hervoer naturligtvis paa Enhver især. Jeg skal tilkjendegive, hvad Bægt jeg lægger paa den sidste ærede Talers Vittringer, ved ikke at omtale dem. Derimod skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar jeg har udtalt den Overbeviisning, at det er den hele store Bevægelse, der i lang Tid har været rettet paa at fremkalde en tvungen Afsløsning af Fæsteforholdet, som har fremdrevet Frivilligheden til Fæstegodssets Afhændelse, og fremdeles vil være det, da maa jeg aldeles henholde mig til, hvad jeg derom har sagt,

idet det er en ligefrem Selyfølge, at hverken jeg eller nogen Anden kan vide, hvad den Enkelte vilde have gjort under ganske andre Omstændigheder end de, som foreligge, og under hvis Indflydelse Vedkommende have handlet.

Grundtvig: Det er dog besynderligt, at den ærede Rigsdagsmand kan vedblive at gjen tage, hvad der ikke alene er aldeles umuligt for ham at vide, men hvad der er aldeles urigtigt og uforsvarligt at forudsætte; thi, dersom det var sandt, at al den Billighed, som har viist sig og kan vise sig fra Godseiernes Side til at komme overeens med deres Fæstere om Selveiendom, ene og alene kom af dette Forslag til en Tvangsløy, eller af alle de udvortes Bevægelser, som jeg ikke kan nægte vel kunne have havt og maatte have Indflydelse ogsaa paa Godseierne, saa var det jo ogsaa dermed sagt, hvad der dog umuligt kan paastaaes, at der ikke hos nogen af alle disse Godseiere fandtes den mindste Udelmodighed eller Mennefskærlighed; thi fandtes der det Mindste deraf, saa maatte det ogsaa have nogen Deel i deres Beslutning, nogen Deel i deres Billighed, og ikke ene og alene være fremkaldt af udvortes tvingende Grunde.

Jesperen: Jeg formoder, at den Billighed til at sælge fra Godseiernes Side, som man her saa stærkt urgerer, skal bevises ved den Erklæring fra 60 Godseiere, som vi nylig have seet offentliggjort. For at man imidlertid ikke skal tillægge denne Erklæring større Betydning, end den fortjener, vil jeg gribe Leiligheden til at udtale, at der blandt disse Godseiere ikke er Een, men Flere, som notorisk ikke eie en eneste Fæstegaard (Hør!).

Indenrigsministeren: Jeg skal kun tilføie en Bemærkning i Anledning af hvad der sidst blev anført af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Bligen-Finecke),